

Csoda és boldogság az asztrológiai praxisban

Kozma Botond Szilárd karma- és családasztrológus közlései

Amikor az Úristen is az asztrológus tanácsait igazolja:

Kedves Szilárd!

Nem tudom, emlékszik-e ránk. Tavaly nyár elején halt meg a két és fél éves kisfiunk (belefulladt a egy aknában felgyűlt vízbe), és kértük, hogy segítsen megérteni, miért történt mindez. Ön akkor többek között javasolta az okok feltárása mellett, hogy semmiképpen ne akadályozzuk meg egy újabb gyermek érkezését, bár mi már nem gondoltunk rá, hogy az még lehetséges. Nagyon nehéz időszakon mentünk keresztül: a veszteség felett érzett elkeseredés, önvád, párkapcsolati válság, rendőrségi tortúra (gondatlanságból elkövetett emberölésért folyt a nyomozás). Kisfiunk 3. születésnapján (szept. 2.) azonban valahogy elsimultak a dolgok, s egy rövid időre egymásra találtunk a férjemmel. Pár héttel később tudatosult bennem, hogy megfogantam. A várandóság ideje alatt úgy éreztem, mintha érzelmi hullámvasúton ülnék. A problémák nem szűntek meg, de új érzés, a remény keveredett közéjük. Meglepetésemre fizikailag könnyen viseltem terhességemet. A vajúadás, és a szülés minimális fájdalommal járt, és gyors volt. De a legelgondolkodtatóbb az, hogy pont azon a napon (jún. 2.) született meg kislányunk, Barka, amikor egy évvel előtte meghalt a bátyja. Nem tudok nem arra gondolni, hogy ezt a kislányt ő küldte nekünk. Gyönyörű, egészséges baba, nyugodt, jó természetű. Ő az ötödik gyermekem. A tapasztalataim mellett most még mélyebb tudatossággal fordulok felé. Szeretném megköszönni Önnek az útmutatásait, és kívánok boldog családi életet, és további szakmai sikereket! Üdvözlettel: Nóra"

Kedves Szilárd!

Nem tudom, emlékszik-e ránk. Tavaly nyár elején halt meg a két és fél éves kisfiunk (belefulladt a egy aknában felgyűlt vízbe), és kértük, hogy segítsen megérteni, miért történt mindez. Ön akkor többek között javasolta az okok feltárása mellett, hogy semmiképpen ne akadályozzuk meg egy újabb gyermek érkezését, bár mi már nem gondoltunk rá, hogy az még lehetséges. Nagyon nehéz időszakon mentünk keresztül: a veszteség felett érzett elkeseredés, önvád, párkapcsolati válság, rendőrségi tortúra (gondatlanságból elkövetett emberölésért folyt a nyomozás). Kisfiunk 3. születésnapján (szept. 2.) azonban valahogy elsimultak a dolgok, s egy rövid időre egymásra találtunk a férjemmel. Pár héttel később tudatosult bennem, hogy megfogantam. A várandóság ideje alatt úgy éreztem, mintha érzelmi hullámvasúton ülnék. A problémák nem szűntek meg, de új érzés, a remény keveredett közéjük. Meglepetésemre fizikailag könnyen viseltem terhességemet. A vajúadás, és a szülés minimális fájdalommal járt, és gyors volt. De a legelgondolkodtatóbb az, hogy pont azon a napon (jún. 2.) született meg kislányunk, Barka, amikor egy évvel előtte meghalt a bátyja. Nem tudok nem arra gondolni, hogy ezt a kislányt ő küldte nekünk. Gyönyörű, egészséges baba, nyugodt, jó természetű. Ő az ötödik gyermekem. A tapasztalataim mellett most még mélyebb tudatossággal fordulok felé.

Szeretném megköszönni Önnek az útmutatásait, és kívánok boldog családi életet, és további szakmai sikereket!

Üdvözlettel: Nóra"